

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 820/2021
15.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића, Миролјуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Саве Марића, због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Саве Марића - адвоката Милана Унковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 117/18 од 14.07.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 847/20 од 17.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2021.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саве Марића - адвоката Милана Унковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 117/18 од 14.07.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 847/20 од 17.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 117/18 од 14.07.2020. године окривљени Сава Марић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године. Од окривљеног је одузета опојна дрога и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 847/20 од 17.11.2020. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и окривљеног, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К 117/18 од 14.07.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Саве Марића – адвокат Милан Унковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те повреда члана 447. став 2. и 511. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање. Бранилац окривљеног је дописом примљеним у Врховни касациони суд дана

20.08.2021. године навео да одустаје од повреда члана 447. став 2. и 511. став 2. ЗКП, које је навео као разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Саве Марића у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда искључиво заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на:

-одбрани окривљеног датој пред овлашћеним службеним лицима ПУ Нови Сад на записнику састављеном дана 06.12.2015. године, који доказ је по ставу браниоца незаконит јер од окривљеног није узета изјава из члана 85. став 3. и 5. ЗКП о присуству браниоца;

-на потврди о привремено одузетим предметима ПУ Нови Сад КУ 753/15 од 06.12.2015. године која је након тога јер није потписана од стране окривљеног и

-записнику о претресању стана и других просторија ПУ Нови Сад од 06.12.2015. године у који је унето да је окривљени био присутан приликом претресања страна на адреси пребивалишта окривљеног, иако је он у том тренутку био у просторијама ПУ Нови Сад, при чему претресу није присуствовао ни бранилац, а о истом није ни обавештен.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 85. став 3. ЗКП је прописано да ће се окривљени позвати да се изричито изјасни о томе да ли ће узети браноца по свом избору, уз упозорење да ће му ако не изабере браниоца у случају обавезне одбране, бити постављен бранилац по службеној дужности у складу са одредбама овог закона, а ставом 5. истог члана између осталог је наведено да ако изјава окривљеног из става 3. овог члана о присуству браниоца није унета у записник, на исказу окривљеног се не може заснивати одлука.

Из списка предмета произилази да је на записнику о саслушању осумњиченог ПУ Нови Сад од 06.12.2015. године констатовано да је саслушању присуствовао бранилац адвокат Милан Унковић, да је осумњичени пристао да да свој исказ у предистражном поступку у присуству браниоца, да је поучен о својим правима у смислу члана 68. ЗКП, да је обавештен шта му се ставља на терет, да је учинио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, те да му је омогућен поверљив разговор са браниоцем Миланом Унковићем у трајању од десет минута, након чега је окривљени изјавио да жели да

изнесе своју одбрану, да су на крају записника окривљени и његов бранилац, у смислу члана 235. став 1. ЗКП, упозорени да имају праву да прочитају записник или да захтевају да им се прочита, где је констатовано да су окривљени и његов бранилац Милан Унковић прочитали записник и да немају примедби, те да је записник, без примедби, потписан од стране окривљеног и његовог браниоца Милана Унковића.

Према томе, иако на записнику о саслушању окривљеног од 06.12.2015. године окривљени није формално упозорен на права из члана 85. став 3. ЗКП, његовом саслушању јесте присуствовао бранилац Милан Унковић, окривљени је пристао да да свој исказ у његовом присуству, био му је омогућен поверљив разговор са браниоцем, а записник је без примедби потписан како од стране окривљеног, тако и од стране његовог браниоца, па имајући у виду наведено записник о саслушању осумњиченог ПУ Нови Сад од 06.12.2015. године, не сматра се незаконитим доказом и на њему се може заснивати судска одлука, па је стога Врховни касациони суд супротне наводе браниоца окривљеног оценио као неосноване.

Даље, из списка предмета произилази да је на потврди о привремено одузетим предметима КУ 753/15 од 06.12.2015. године наведено да се предмети наведени у потврди одузимају од лица Саве Марића, затим је констатовано да је грађанин Саво Марић исту одбио да потпише, на шта окривљени у кривичном поступку има право, па самим тим околност да окривљени није потписао потврду о привремено одузетим предметима не чини овај доказ незаконитим, како то неосновано у захтеву истиче бранилац окривљеног, већ се по налажењу Врховног касационог суда ради о законитом доказу, те се стога супротни наводи захтева браниоца окривљеног оцењују као неосновани.

Такође, записник о претресању стана ПУ Нови Сад од 06.12.2015. године, у коме је констатовано да нису нађени никакви предмети на адреси пребивалишта окривљеног, јесте изведен као доказ, али правноснажна пресуда није заснована на њему, па су стога супротни наводи захтева браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Саве Марића - адвоката Милана Унковића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић